

కోడుకు ప్రాగ్లేస్ కార్డు అగ్గిమీద గుగ్గిలం అయిపో అనంతరావ్.

600కి 250 మార్కులు. జస్ట్ పాస్. క్లాస్ లో ఉండేది 35మంది అయితే మురళీది 32వ ర్యాంక్.

"ఎమిటి?" విప్పులు చెరిగే కళ్ళతో చూడుకోడుకు వేపు. ఆ ప్రాగ్లేస్ కార్డు మీద వంతన పెట్టడానికతనికి ఆగ్రహ మొస్తోంది.

అగ్గిమీద గుగ్గిలం అయిపో అనంతరావ్. అది భయంతో వెణికిపోసే పరిస్థితి. అ కోపంలో ఎదుటి వాడు చూడకుండా ఏం చేస్తారో ఆయన తెలియదు. అలాగే అదైనా గమనించకుండా లేవ ముచ్చట పెరిగితే ఆవల ఏమనుకుంటారు?

"దేముడా! నువ్వే గట్టిక్కించాలి. మంచి అని మనసులో నిశ్చయంగా దణ్ణం కుండి ఏ మాత్రం శబ్దమయినా భర్తకోపం మరేంత ఎక్కువైపోతుందో అని హెచ్చరించాడు.

మురళి తలవంచుకుని నిలబడ్డాడు. ముందు తండ్రి వాలకం భయపెడుతోంది. అయితే కొడలాడేమో అన్న భయం తప్ప వాడికింకే చింత దిగులూ ఉన్నట్లు లేవు.

"నీకు నెలనెలా వందలకొద్దీ షీట్లు మ్యాటికి నమర్చిస్తున్నావా, లేదా?" గద్దించాడు తండ్రి.

"అడిగిన ప్రశ్నకాల్లు, పంత ఖరీదయ్యి ఇంకా కొంటున్నావా లేదా?" మళ్ళీ గర్జన అన్నట్లుండి పోయాడు మురళి.

"యూనిఫామ్లు..బూట్లు..విక్రీకలు.. రేవేవే..దేని కంటే దానికే..ఎంతడిగితే అంతా. ఎప్పటికీ కొనిస్తున్నావా లేదా?"

ఇంకా నోరు విప్పలేదు మురళి. వాళ్ళవారి వాడిమీద

గాస్తూనే యాడు

లో ఉండేది

అనంతరావ్.

అనంతరావ్.

అనంతరావ్.

అనంతరావ్.

అనంతరావ్.

అనంతరావ్.

అనంతరావ్.

అనంతరావ్.

జాతేస్తోంది. "ట్యూషన్లు పెట్టించాను. హోమ్ వర్క్ చేయించేందుకు సిట్టర్ నేర్పాటు చేశాను నెలకి రెండువందలన్నా వెనకాడకుండా. నా ఫ్రెండ్ రాజేష్ నేను చేసే దానిలో వగ మేనా చెయ్యడం వాడి కోడుకు కోసం. వాడి కోడుకు కమ

బాగా చదువుకోరా.. ప్రార్థిస్తున్నట్లే అన్నాడు భారమయిన కంఠంతో. "ఎలా చదువుకునేది నాన్నా?" అడిగాడు కుర్రాడు. వాడికి అమ్మ మీద కోపమొచ్చినా నాన్నమీద కోపమొచ్చినా అమ్మా అనే నాన్నా అనే తన నిదనన తెలుపుతాడు. వాడి దృష్టిలో ఆ తెలుగు పిలుపులు తిట్టలాంటివి.

"ఏం? చదువుకోకోడుకు నీకేం లోటొచ్చింది?" అశ్రురంగా అడిగాడు తండ్రి.

"సాయంత్రం నేను హోం వర్క్ కి దీచరు ముందు కూర్చుంటానా..మమ్మీ టీవీలో నీరియల్ పెడుతుంది. నా దృష్టి అటే పోతుంది. ఏదో చేశాననిపించేస్తాను. అప్పుడు స్వయంధరుమాన్-మా పిల్లల నీరియల్లు చూడాలి కదా? ఆ తరువాతేమో మళ్ళీ క్రికెట్ పెడతావు. క్రికెట్ మాచీలు చూడకపోతే నేను బిందూ ల్యూరనెలా అవగలను? అప్పటికీ నాకు నిర్దేశం చేస్తుంది. పొద్దున్న మమ్మీ లేపి తయారుచేసి ట్యూషన్ కి తరిమేస్తుంది. వచ్చాక ఇన్నం పెట్టే స్కూలుకి తోలేస్తుంది. నేనెప్పుడు చదువుకునేది నాన్నా? నేనెలా చదువుకునేది నాన్నా?"

నిర్ధాంతపోయాడు అనంతరావ్. మురళి చెప్పింది నిజమే. వాడు యింట్లో ఉన్నంతసేపూ టీవీ మోగుతూనే ఉంటుంది. 'అవు జేలో మేస్తూంటే దూడ గట్టున మేస్తుందా' అన్నట్లు పెద్ద వాళ్ళు టీవీ చూస్తుంటే పిల్లలు చదువు మీద దృష్టి నిలవగలరా?

అంటే మురళి చదువుకోవాలంటే యింట్లో టీవీ ఉండకూడదు. వాడికోసం, వాడి చదువుకోసం వాడి భవిష్యత్తు కోసం తనూ, వాళ్ళమ్మా అంత త్యాగానికి సిద్ధంగా ఉన్నారా?

దీర్ఘాలోచనలో పడిపోయాడు అనంతరావ్. అతని చేతిలో మురళి ప్రాగ్లేస్ కార్డు వాడి భవిష్యత్తు లాగే రెవరెవలాడుతోంది.

-జి.కవిత (విశాఖపట్నం)

ఎలా చదువుకునేది నాన్నా?

